

Hälsning

från Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund

www.kristenivarden.se

Konferenseko från Mullsjö

Sid 6-7

Student: Fråga Gud

Sid 5

Tänkvärt: Samvetsfrihet

Sid 8

Hej kära vänner i SKSF.

Det har varit en regnig sommar, men jag hoppas att ni ändå har haft dagar med vila och många goda möten och samtal, antingen ni har jobbat eller varit lediga.

”Jesus Kristus är densamme igår, idag och i evighet.” Hebr. 13:8

Vi inledde vår konferens i Mullsjö med den bibelversen, och tackade Gud för hans nåd och kärlek de år som ligger bakom. Jesus är densamme idag och han vill även vara med och leda oss in i framtiden. Vår framtid vilar i hans händer. Det är gott att veta.

En del av de beslut som fattades på årsmötet finns sammanfattade på sid 9. Årsberättelsen finns på medlemsidan på vår hemsida. Du som inte använder Internet kan få årsberättelsen hemskickad om du hör av dig. Angående nästa årsmöte och konferens nästa år så har styrelsen fått i uppdrag att jobba vidare med det. Information kommer sedan på hemsidan och i Hälsning.

Den närmaste tiden är det först och främst våra bönegrupper som börjar träffas mer regelbundet igen efter sommaren. Vi har även några andra samlingar inplanerade. Lördag den 13 oktober är det en föreläsning i Linköping. Se annons på sidan 12.

21 oktober ber vi för vården och omsorgen i Sverige. Boka in det i din almanacka och berätta om det i din kyrka, din bönegrupp och för dina vänner. Vi har även en bönekedja hela den helgen,

SKSFs ordf. Margréth Jansson, KLMs ordf. Johan Semby, samt Roul och Birgit Åkesson från "Bible for the nations" ser fram emot publiceringen av Vårdbibeln.

och jag hoppas många vill vara med.

Tillsammans med KLM kommer vi första lördagen i november att vara med på en studentfrukost på Hälsohögskolan i Linköping, och sista veckan i november på Medicinska Riksstämman i Stockholm.

Biblar för personal som jobbar inom vård och omsorg kommer att tryckas och vi hoppas att de ska bli färdiga inom en snar framtid. Vi ber att det ska bli som Gud har tänkt, och få bli till rik välsignelse för många.

Den som vill ge en gåva till Vårdbibeln kan använda inbetalningskortet i tidningen och kryssa i det alternativet. Om du använder ett neutralt inbetalningskort, skriv "Vårdbibeln" på meddelanderaden.

Vi har mycket på gång i SKSF. Tack för ditt stöd! Gud välsigne dig!

Margréth Jansson

ordförande

kristenivarden@telia.com

Hälsning

från

Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund
Smedhemsv. 19, Ryd, 560 25 Bottnaryd
Tel. 072 - 215 19 92
kristenivarden@telia.com

Ansvarig utgivare

Margréth Jansson, Smedhemsv. 19, Ryd,
560 25 Bottnaryd
kristenivarden@telia.com

I redaktionen

Barbro Fritz, Majken Hagvil, Ingrid Rydell

Prenumerationsavgift valfritt belopp
Tidningen utkommer med 4 nr per år
Manus till nästa nr senast den 1 nov 2012

Gåvor sändes till

Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund
Plusgiro 13 87 37 - 2

Hemsida

www.kristenivarden.se

Sabina – en gåva från Gud

Då var hon minsta babyn på Universitetssjukhuset i Linköping. Nu har Sabina tagit studenten.

Mitt namn är Vivianne Eriksson, och jag bor tillsammans med min man och våra två barn i ett hus på landet någonstans i Östergötland. Jag arbetar som vårdare på ett boende för gravt utvecklingsstörda, en del med multihandikapp.

Jag är kristen men inte uppväxt i ett kristet hem. Av nyfikenhet, gick jag ibland tillsammans med några grannbarn till en söndagsskola i närheten.

Under min uppväxt var jag inlagd mycket på sjukhuset, och då jag var 11 år träffade jag där en mamma som var kristen. Vi fann varandra, och hon ville att jag skulle komma som sommarbarn till dem. I flera år var jag där ett par veckor under sommaren. Jag fick dela rum med dottern som var 5 år äldre än mig. Varje kväll läste hon bibeln och bad högt. Det gjorde intryck på mig och kändes på något sätt tryggt. Sista året jag var där minns jag att jag själv knäppte händerna under täcket. De sådde ett frö och sedan vattnade Gud. Det är jag tacksam för. När jag var 17 år blev jag frälst.

Då jag var 28 år träffade jag min man, och 1989 gifte vi oss.

1992 blev jag gravid. Det var en mycket jobbig graviditet. Jag hade hyperemesis – överdrivet illamående – kunde inte äta, utan bara kräktes upp allt. Jag hade ständig huvudvärk, blev uttorkad och mycket sjuk. Jag tappade all kraft. Det var min första graviditet och jag förstod inte själv att det var något allvarligt fel. Jag gick på kontroller, men det var inte så ofta, och jag tänkte inte på att jag själv skulle beställa tid och söka läkare. I v 24 fick jag extrem huvudvärk. Det var då början till havandeskapsförgiftning. I v 25-26 visade prover att jag hade mycket äggvita och blodtrycket steg. Man märkte också att barnet hade en snabb hjärtrytm. Jag blev då inskickad till sjukhuset. Vid 27 veckor + 4 dagar var man tvungen att ta ut barnet, som inte fick någon näring, och därför var extremt tillväxthämmat.

6 oktober 1992 föddes så Sabina. Hon vägde då inte mer än 505 gram och var 30 cm lång. Hon var som en liten plockad fågelunge, hade

inget fett på kroppen, och fick plats i sin pappas hand. I flera år var Sabina den minsta babyn som hade fötts på Universitetssjukhuset i Linköping och överlevt. Då Sabina var 1 år var det en stor artikel i tidningen ÖstgötaCorrespondenten om henne.

Personalen på sjukhuset var underbar. Jag blev jättebra bemött, och fick bra information, men kunde inte ta till mig allt på en gång. Eftersom jag först var så chockad, gick det bara att ta in lite i taget.

Första tiden sedan Sabina hade fötts, levde jag som i en bubbla. Jag visste ju inte om hon skulle klara sig. Det var ju inte så här det skulle vara att få sitt första barn. Mitt i det mörka kände jag ändå Guds närvaro. Just då tänkte jag inte så mycket på det, men det enda jag kunde göra var att lägga det i Guds händer.

Vi hade många troende vänner, bl.a. i vår närgrupp i kyrkan, som stöttade. Det är jag mycket tacksam för. De ringde och de bad för oss. De visade kärlek och värme, engagemang och hade nöd för oss. Det var speciellt ett äldre par som var ett verkligt stöd.

forts. sid 4

Sabina tar studenten.

Hälsningar från HCFI till SKSF på dess 60-årsjubileum

Varma hälsningar till alla i SKSF vid detta speciella jubileum. Vi tackar Gud för Hans trofasthet och för allas er trofasthet och uthållighet under åren.

Jag kan höra ekot av vår käre Francis Grims ord där han avslutar kapitlet om Sverige i sin bok "On the Wings of the Wind". "Vi tackar Gud för den värme och kärlek som har dragit dem till honom själv och den Helige Andes kraft som ska bevara dem frosta i allt även under kommande dagar".

Med kärlek från Jesus vår Herre,
George McDonald
President, HCFI

Älskade vänner i SKSF

När vi tänker tillbaka på mer än 60 år av Guds trofasthet mot er, fylls våra hjärtan med tacksamhet och tillsammans med er gläds vi över allt som blivit utfört genom SKSF i Sverige.

Genom Guds nåd:

Ni var de första som inkluderade alla kategorier av vårdpersonal i er gemenskap och satte därmed ett exempel för

resten av världen. Och vilken omätlig välsignelse har inte blivit resultatet!

Ni har med trofasthet under åren varit till välsignelse för tusentals vårdare och deras patienter inte bara i Sverige utan också i andra länder

Ni har haft många kapabla medlemmar som villigt ställt sina gåvor till föreningens förfogande

Ni har uppmanat HCFI, det Internationella förbundet, med generösa gåvor och information som ni så troget har skickat

Ni har varit en fontän av inspiration för Francis och Erasmia Grim och era steg framåt har varit som "vind under deras vingar"

För detta och mycket mer prisar vi Gud och säger tack till er. Må ni få uppleva alla de rikedomar i Jeremia 17:7,8 under år som ligger framför.

Med kärlek och böner
Healthcare Christian Fellowship International
Erasmia Grim

forts. från sid 3

Sabina behövde ingen respirator, utan klarade sig ändå. CPAP hade hon i ca 1 månad. Hon ville andas själv, och hade kapacitet till det. Visst hade hon nedgångar, men den lilla växte och ökade i vikt.

Tiden då Sabina låg kvar på sjukhuset var tuff och det kändes långsamt. Jag fick åka emellan varje dag, och vara där hela dagarna. Det var kängurumetoden som gällde, dvs. man skulle ha barnet på bröstet, nära kroppen så mycket som möjligt. Jag fick pyssla om henne, ta i henne, men hon behövde också mycket vila och ro.

Det var mycket ut och in på sjukhuset med Sabina då hon var liten, eftersom hon var lite extra känslig då hon fick infektioner osv. Hon var petig i maten tills hon var 4-5 år, och hon ville inte ha välling.

Sabina har alltid varit en glädjekälla. Hon har nästan alltid varit glad, som ett solsken. Då hon var liten var hon glad oavsett vems knä hon hamnade i. Hon har alltid varit social, och hennes glädje har smittat av sig på oss föräldrar och andra i omgivningen

Sabina gick om 6-års (sista året i förskolan) 1 år. Man ställde då diagnosen lätt begävningshandikappad. Hon gick i vanlig skola de tre första åren i skolan, men sedan började hon i särskola. Då vände allt. Hon har fått bra hjälp av bra lä-

rare. Jag vill ge en eloge till särskolan i Motala. De är jättebra! Sabina gillar historia och hon fick VG i flera ämnen, bl a omvårdnad. Det är det högsta betyget man kan få i särskolan.

Sabina fyller 20 år i år och är nu "nyutexaminerad student". Hon fick stipendium då hon slutade skolan för god kamrat, med motiveringen: "Har på sitt omtänksamma sätt bidragit till god stämning i skolan." Sabina har fått vara till välsignelse i skolan. Hon står för sin tro och pratar om det naturligt. De vet att hon är kristen.

Sabinas största fritidsintressen är bl a katter, historia och fotografering.

Jag vill avsluta med att säga att tron betyder allt för mig. Det är mitt liv, och det fungerar inte annars. Gud är med mig hemma, i familjen, på arbetet. Ju närmare Gud jag lever, desto bättre fungerar det för mig. Jag är tacksam för alla förböner för oss, och känner att det löser sig på bästa sätt, även om det inte alltid blir som jag själv hade tänkt.

Vivianne Eriksson

CPAP - Continuous Positive Airway Pressure. CPAP-användare andas av sig själva. CPAP-apparaten skapar ett högre atmosfäriskt tryck i lungorna, så att alveolerna inte faller ihop under utandning.

“Fråga Gud”-föreläsningar

Under vårterminen anordnade vi i den kristna studentföreningen Fisherman's Friend på Hälsouniversitetet i Linköping en spännande satsning. Det började med att vi stod i entrén till Universitetet och frågade studenterna som gick förbi: “Om Gud finns, vad skulle du då fråga honom?”. Flera av studenterna som kom förbi tyckte att det lät som en kul och intressant grej och en hel del frågor skrevs på anonyma lappar och samlades in. Dessa sammanställdes och de tre mest populära frågorna anordnades ett par veckor senare föreläsningar om. De mest populära frågorna var “Finns det en mening med livet?”, “Hur kan det finnas en Gud i en värld full av ondska?” samt “Finns Gud?”

Vi bjöd från allra första stund in Gud till att vara centrum i denna satsning. När frågorna samlats in, föreläsare bjudits in, föreläsningssalar bokats, affischer satts upp, böner betts, baguetter att bjuda på under föreläsningarna köpts in och fixats färdiga så kvarstod dock frågan om

några studenter ville komma...

Vi blev positivt överraskade! I föreläsningssalen som rymmer ca 80 personer var det fullsatt – och det var en härlig och nyfiken stämning! Det stod även studenter långt bakre väggen och det satt några i trätrappan som leder ner till scenen i föreläsningssalen. Efteråt kom flera studenter fram och tyckte att detta var riktigt bra och att det ofta saknas ett forum för dessa samtal.

I efterhand ser vi tillbaka med stor tacksamhet på dessa dagar och vi blir uppmuntrade av responsen vi fick. Vi ger äran till Gud. Vi fascineras av att vi aldrig sett studenter som är nöjda med att sitta i trappan bredvid sittplatserna på en vanlig föreläsning - men då ämnet är “Finns Gud?” så händer det!

Jakob Altgårde, Emma Rogö

Förebedjare

Jag vill följa den väg Herren leder mig på. Det har varit viktigt för mig så länge jag kan minnas. En del i det är att ha förebedjare. Min farmor bad för mig och när hon dog kändes det att något saknades. När jag var på Missionskyrkans konferens på Hönö 1,5 år senare satt jag på en klippta vid havet och skulle lyssna på ett bibelstudium på radion. Mitt

batteri tog slut. Jag såg en dam sitta lite längre bort med en freestyle som hon inte använde. Jag frågade om jag fick låna hennes freestyle och det fick jag. Efter bibelstudiet började vi prata och damen inbjöd mig att komma till hennes hem senare. Vi blev goda vänner och hon blev min förebedjare. Damen jag lärt känna var Ingegerd Carlsson. Hon har tidigare varit ordförande i SKSF. Och genom henne började min resa med SKSF.

När jag åkte till Kongo och gjorde en studie under mina läkarstudier 2007 bad Ingegerd för mig tillsammans med Kraftkällan på Hönö. Därefter har jag lärt känna Majken Hagvil som också är med i SKSF. Hon har också blivit min förebedjare och tagit med mig som bönemann i hennes bönegrupp i Tidaholm. Det är gott att ha människor som ber för en.

Hösten 2009 åkte jag på en International Saline kurs i Göteborg. Efter kursen frågade SKSF:s ordförande Barbro Fritz om jag kunde hålla en Saline kurs i Eksjö och det gjorde jag. Därefter har jag hållit en Saline kurs i Falun. Saline kursen handlar om hur man kan berätta om sin tro i vården och vara salt och ljus för sina patienter. Vill du veta mer om kursen hör gärna av dig så kan vi ordna en kurs på din ort om intresse finns för det.

Rekommenderar varmt att du som läser detta skaffar dig förebedjare. Det är en välsignelse att ha förebedjare!

Josefine Svensson

Eko från SKSF:s 60-årsjubileum i Mullsjö

”En guldtråd i min livsväv”

För 61 år sedan kom Francis Grim från Sydafrika till Sverige med en kallelse att samla kristen vårdpersonal till bön- och bibelstudiegrupper. Detta för att på så sätt stärka och hjälpa varandra att vara Kristi representanter i vården. Grims motto var: ”Det går fler människor genom sjukhusdörrarna än kyrkdörrarna”.

En grupp sjuksköterskor med Anna-Svea Andersson i spetsen, tog till sig Grims vision och 1952 bildades Sveriges Kristna Sjukvårdsförbund (SKSF). Därför firar SKSF 60-års jubileum i år, med en Nordisk konferens på Mullsjö folkhögskola 16-19 augusti. Till dessa dagar var 56 deltagare anmälda, varav 7 från Danmark, 6 från Norge och 1 från Island. Karin Östman (90 år) och Elly Kvissberg (95 år), två sjuksköterskor, som har varit med från SKSF:s början, kunde glädjande nog delta i konferensen och ge glimtar från förr. Johan Semby, ordförande i KLM (Kristna Läkare och Medicinstuderande), deltog också i konferensen.

Tema för konferensen var: *Allt verkligt liv är möte – med mig själv, de andra, min omvärld och med Gud.* Liselotte J Andersson undervisade och i första studiet tog hon upp hur viktigt det är att våga möta sitt eget jag och lyssna till sitt inre för att få ett fotfäste.

Vid andra samlingen tog Liselotte upp om mellanmännsliga relationer och om Gudsrelationer. I ett möte är jag både fattig och rik, detta för att kunna få och ge. Viktigt att sätta gränser för vad vi kan dela, ”kan inte lyfta av bördan, men mötas vid vänskapens källa. Att behövas är ett nyckelord i all gemenskap, vi behöver öva oss i att våga vara beroende av andra. Det finns en plats där övergivenheten och tilliten firar bröllop.” Gemenskap är att bygga Guds rike. Så länge vi strävar efter försoning med Gud och människor är vi på rätt väg. Liselottes förkunelse var väl förankrad i litteraturen och gav en längtan att lära känna sig själv och Gud mera.

Lördagskvällen var jubileets högtidssamling, som firades med en god måltid och rik gemen-

För mig blev SKSF:s 60-års jubileum en välsignad och tjock ”guldtråd i min livsväv”.

Representanter från Sverige, Norge, Danmark och Island vid utflykten till Åsle tä.

Liselotte J Andersson, huvudtalare på konferensen.

skap. Hälsningar från medlemmar som inte kunde vara med och minnen från förr framfördes. Men det gavs också en framåtblick med ett hopp och en tro att Herren skall fortsätta sitt verk.

Konferensen avslutades med gudstjänst och nattvard med förbön. Liselotte predikade över temat: ”Se Kristus och göra Kristus känd.” Christer Ramefelt medverkade med vacker sång tillsammans med två vänner från Jönköping, Ingrid och Jan Gunnargård.

För mig blev SKSF:s 60-års jubileum en väl-signad och tjock ”guldtråd i min livsväv”.

Anita Andersson

En givande helg

Jag är tacksam till Herren att jag hade möjlighet att vara med på 60-årsjubileet i Mullsjö.

Starten på torsdagskvällen med ”Gubbröra”, en grupp duktiga sångare och musiker, rörde om och fick oss alla med på noterna.

Fredagens utflykt till bl.a. Åsle tå gjordes i strålände sol och med duktiga guider.

Höjdpunkten var ändå undervisningen som Liselotte J. Andersson stod för. Ämnet var: *Allt verkligt liv är möte – med mig själv, de andra, min omvärld och med Gud.* En mycket jordnära, praktisk och självvårdande undervisning.

En fin gemenskap upplevdes vid måltider och pauser och vid promenader i de natursköna omgivningarna. Med andra ord en mycket givande helg.

Inger Karlsson

Gubbröra, en grupp sjungande herrar.

”Allt liv är ett möte”

Med glädje och tacksamhet ser jag tillbaka på dagarna i Mullsjö, där SKSF firade 60-års jubileum. Eivor Holmlund och jag reste från Umeå för att vara med och det ångrar vi inte.

Vi känner att vi fått så mycket, framför allt fått möta Gud i gemenskap, glädje, undervisning och sång. En extra bonus var deltagarna från Island, Danmark och Norge.

Naturen visade sig från sin bästa sida vid fredagens utflykt. För oss från Norrland var det en upplevelse att se en annorlunda natur. Vilken stor Skapare vi har. Det poängterade även Reine Jonsson i sitt vackra bildspel han senare visade oss.

I sång och musik fick vi uppleva både glädje och allvar, det gav mig en inre god känsla.

Till slut vill jag nämna den goda undervisningen av Liselotte J Andersson, som talade om mötet med oss själva, vår medmänniska och med Jesus. Vi måste lära oss att möta oss själva, bli mer beroende av varandra och av Guds ord.

Tack alla som medverkat, ni hjälpte oss att möta Gud på olika sätt. Den goda gemenskapen kommer jag alltid att minnas och det ger mersmak. Jag blev på nytt påmind att SKSF behövs som en inspirationskälla för all vårdpersonal. Alla som arbetar inom vården har en stor uppgift och behöver stöd och inspiration.

En stor glädje är samarbetet med Kristna Läkare och Medicinstudenter och Ja till livet (samsvetsfrihet), samt ”Bible for the nations” som planerar vårdbibel till vårdpersonal.

Än en gång tack från oss, som önskar er alla Guds välsignelse.

Margareta Munther Lindberg

Gammal charmig stuga vid Åsle tå.

Samvetsfrihet – din rättighet!

Rätten till samvetsfrihet för sjukvårdspersonal har under de senaste åren varit föremål för debatt. Ofta framstår det som om samvetsfrihet är något som svenska vårdgivare kan välja bort. Detta är emellertid inte juridiskt korrekt och beror ofta på okunskap kring svensk lagstiftning. Sverige ligger långt från Norges och många europeiska länders långvariga tradition av respekt för samvetsfrihet.

Den norska abortlagen och föreskrifterna på området fastslår att ”Helsepersonell som av samvittighetsgrunner ønsker det, skal fritas fra å utføre eller assistere ved svangerskapsavbrudd.” Dessa regler har i över 30 år i praktiken innefattat alla läkare och annan hälsopersonal som av samvetsskäl inte vill medverka vid abortrelaterade ingrepp men nu vill den norska regeringen begränsa rättigheten för husläkarna. I Norge har därför hundratals läkare, sjuksköterskor och annan hälsovårdspersonal gjort gemensam sak och kräver utökad samvetsfrihet i ett upprop.

Trots att det i den svenska abortlagen inte finns någon föreskrift om samvetsfrihet, gäller likväl Europakonventionens bestämmelser som svensk lag. Konventionens artikel 9 slår fast rätten till samvetsfrihet, en rättighet som också är djupt förknippad med religionsfriheten, vilken stadgas i samma paragraf. Det finns alltså redan idag en laglig rätt till samvetsfrihet i Sverige. I Europa är det endast Sverige och Finland som saknar inhemska bestämmelser om rätten till samvetsfrihet, men tack vare Sveriges implementering av Europakonventionen som svensk lag kan inte detta hindra svensk vårdpersonal från att utöva sin rätt till samvetsfrihet.

- Europakonventionen om de grundläggande rättigheterna och friheterna, en internationell överenskommelse mellan Europas stater, gäller som svensk lag sedan 1995. Sverige är som stat folkrättsligt förpliktat att lojalt fullgöra de åtaganden som följer av Europakonventionen. Dessutom är Europadomstolens domar och beslut utifrån Europakonventionen direkt bindande för Sverige.
- Hösten 2010 antog även Europarådet en resolution (1763) som är vägledande för Europadomstolen och för Sverige. Resolutionen slår fast och tydliggör rätten till samvetsfrihet för

all vårdpersonal och till och med för hela sjukhus. Europarådet har i sin resolution slagit fast rätten till samvetsfrihet i abortärenden. I resolutionens första paragraf stadgas att ingen person, sjukhus eller institution ska tvingas att utföra eller medverka till abort, dödshjälp eller någon handling som kan orsaka döden för ett mänskligt foster eller embryo. Vidare följer av resolutionen att ingen ska diskrimineras om man vägrar medverka till något av detta.

Ofta hävdas det att personer med samvetsbetänkligheter gällande abortingrepp är på fel arbetsplats, har valt fel yrke, eller fel avdelning. Med hjälp av kunskap om den lagliga rätt till samvetsfrihet som finns hoppas vi att fler ska våga använda sig av sina rättigheter istället för att lämna en verksamhet helt och hållet. Det krävs mod att gå mot strömmen och riskera att bli ifrågasatt och kritiserad. Men vi tror att fler läkare, sjuksköterskor och barnmorskor kommer att vägra att begå våld mot sitt samvete när de förstår hur omfattande samvetsfriheten är. En samvetsrörelse av vårdpersonal behövs i Sverige, nu mer än någonsin. I slutändan handlar det hela om att rädda små, oskyldiga människoliv.

Om du har stött på problem på din arbetsplats vad gäller samvetsfrihet kan dina upplevelser och din information vara av stor betydelse i kampen om en utökad rätt till samvetsfrihet reglerad i svensk lagstiftning. Dina erfarenheter behövs även i arbetet för att göra vårdansvariga medvetna om deras skyldigheter mot sin personal. Vid frågor kring samvetsfrihet eller om du har någon information att ge till oss är du välkommen att kontakta oss. Vi kan även hjälpa dig att utforma ett avtal som innebär att du får en formell bekräftelse på att inte behöva delta vid abortrelaterade ingrepp.

Ruth Nordström

Ordf. Swedish Human Rights Lawyers
Jurist, Pro Vita/Ja till Livet
Email: ruth.nordstrom@provita.biz

Rebecca Ahlstrand

Vice ordf. Swedish Human Rights Lawyers

Beslut vid SKSF:s årskonferens

Information om beslut som fattades på SKSF:s årsmöte fredagen den 17 augusti 2012 på Mullsjö Folkhögskola

Styrelsen

Styrelsen består efter årsmötet av Margréth Jansson, Barbro Fritz, Ingrid Rydell, Majken Hagvil, Inga-Maj Filipsson, Vivianne Eriksson, Anita Andersson och Inger Karlsson. Vivianne Eriksson valdes in efter Margareta Kjellerstedt som valt att avsäga sig uppdraget som styrelseledamot. Inga-May Filipsson tar över som kassaförvaltare efter Inga-May Nilsson som valt att avgå. Margareta och Inga-May avtackades för den tid de tjänat i styrelsen och som kassaförvaltare.

Medlemsavgift

Det beslutades om en fastställd medlemsavgift och den fastställdes till 200 kr/år, och för studerande 100 kr/år. Endast prenumeration på tidningen Hälsning: 100 kr/år. Ändringarna gäller fr.o.m. 1 januari 2013.

Ändring i stadgarna

Till följd av införande av fastställd medlemsavgift fick vi även göra en ändring i §7 där det tidigare stod: "Verksamheten, liksom tidskriften, finansieras genom frivilliga gåvor.

Tidskriftens adressförteckning fungerar som medlemsmatrikel. Räkenskaperna avslutas per kalenderår." För att kunna ändra något i stadgarna måste det enligt §8 vara minst 2/3 röstmajoritet, och det röstades enhälligt för en ändring. Efter ändringen står det: "Verksamheten, liksom tidskriften, finansieras genom medlemsavgifter och frivilliga gåvor. Räkenskaperna avslutas per kalenderår."

Hälsning från Vilhelmina

Bönegruppen i Vilhelmina som har börjat samlas igen nu i höst, vill hälsa till er alla med två bibelversar som uppmantran och utmaning till oss alla inom vård och omsorg.

Ge, och ni skall få. Ett gott mått packat, skakat och rågat skall Gud ge er i famnen. Ty med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er. Luk. 6:38

Ni är världens ljus, inte tänder man ett ljus och sätter det under skäppan, utan man sätter det på ljushällaren, så att det lyser för alla i huset. Låt på samma sätt ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen. Matt. 5:14-16

Gud välsigne er!

Hälsningar

Annelies Egger

Tack för ditt stöd till arbetet!

Inkomster 2:a kvartalet 2012

Gåvor till SKSF	17 637,00
Gåvor till HCFl	0,00
Konferenser	1 800,00
Summa:	19 437,00

Utgifter 2:a kvartalet 2012

Hälsning	18 792,57
Avgifter plusgirot	190,50
Resor	755,00
Porto, telefon, papper	929,00
Konferenser	1 300,00
Reklam	1 000,00
Summa:	22 967,07

"Uthållighet i bönen"

HCFls bönevecka

7-12 januari 2013

Dublin, Irland

Böneguide kommer och kan fås genom SKSF. Mer information kommer på hemsidan

Sjukhuskyrkan – en historik

Sjukhuskyrkan som begrepp tillkom på 70-talet, men omsorg om sjuka har givetvis i alla tider varit en angelägen uppgift för kyrkor och samfund.

Matteusevangeliets 25e kapitel är en av de bibeltexter som ger ord och uppmaning för detta.

Blickar vi bakåt i historien ser vi hur det i hög grad var medeltidens klosterväsen som var bärare av omvårdnaden om de sjuka.

I och med reformationen kom själavården bland de sjuka att bli en av församlingsprästernas ämbetsplikter. Vid hospitalen fanns hospitalspräster och gudstjänster skulle hållas alla helgdagar.

Under 1860-talet övertog landstingen ansvaret för vården. Landstingen anställde lasarettspredikanter från Svenska kyrkan. Denna ordning, att landstingen hade ansvar för den andliga vården, fortsatte fram till 1962, då den åter blev en kyrkans angelägenhet. De instanser som då hette Svenska landstingsförbundet och Svenska kyrkans pastoratsförbund utformade en rekommendation för fördelningen av ansvaret för den andliga vården. Landstingen skulle svara för lokaler och fast inredning och den kyrkoförsamling inom vilkens gränser sjukhuset låg skulle ansvara för att där fanns företrädare för den andliga vården.

Under tiden hade förändringar ägt rum. De fria kristna samfunden hade blivit alltmer etablerade. Det enskilda samtalet hade kommit i centrum som en viktig del i själavården bland sjuka. Nu krävdes själasörjare med god utbildning i det själavårdande samtalets konst. Kunniga själavårdare var viktigare än konfessionstillhörighet.

Det blev tydligt att den andliga vården bland sjuka var en ekumenisk angelägenhet. Möjligheter för de fria samfunden att verka på sjukhusen gavs, så småningom också statsbidrag till tjänster för sjukhuspastorer.

I början av 80-talet utformade de kristna samfunden genom det s.k. Samarbetsrådet för andlig vård inom hälso- och sjukvården riktlinjer för andlig vård inom hälso- och sjukvården, vilka kommit att uppdateras för att följa med i det förändrade vårdlandskap som växt fram. I riktlinjerna fastslogs samverkansprincipen. Det

grundläggande ansvaret finns hos de olika samfunden, som på olika sätt finansierar arbetet. I arbetet bland patienter, närstående och personal på sjukhusen tappas inte den enskilde medarbetarens konfessionella identitet bort, istället kan man genom samarbetet gestalta en verksamhet: Sjukhuskyrkan.

Från slutet av 70-talet har Svenska kyrkan haft en konsulenttjänst för andlig vård inom hälso- och sjukvården. Från 1999 är den knuten till Svenska kyrkans Centrum för andlig vård inom hälso- och sjukvården, beläget på Diakonistiftelsen Samariterhemmet i Uppsala. Sveriges frikyrkosamråd har likaså en konsulent för andlig vård inom hälso- och sjukvården. Vi två samverkar i så gott som alla frågor som ligger inom ramen för våra respektive ansvarsområden.

För ytterligare information se våra hemsidor <http://www.samariterhemmet.se> under fliken Andlig vård resp. <http://www.skr.org/frikyrkosamrad>

Uppsala i augusti 2012

Åsa Jonsson

Pastor och Konsulent vid Svenska kyrkans Centrum för andlig vård inom hälso- och sjukvården

Bön på jobbet

"Det fattades personal en kväll och eftersom det var helg och vi upptäckte det sent kunde vi inte få tag på någon som kunde jobba. Det var svårt att hinna med arbetet när vi var fulltaliga, så det kändes till en början hopplöst. Vi räknade med att få jobba över. Både jag och en av mina arbetskamrater som också är troende suckade till Gud och sedan var det att ta tag i det som skulle göras. Trots flera oförutsedda händelser under kvällen var vi färdiga i tid, så ingen behövde arbeta över. Vi såg på varandra och konstaterade att vi hade varit med om ett under. Själva kunde vi annars inte förstå hur det hade gått till."

Undersköterska

"Det går nog inte en arbetsdag utan att jag ber. Oftast ber jag först i bilen på väg till jobbet och lägger dagen och de människor jag ska möta i Guds hand. Sedan under dagen, känner jag att jag vilar i Guds hand."

Tandläkare

"Under semesterperioder är vi färre sjuksköterskor och har därför hand om fler patienter. Jag brukar be om Guds hjälp att orka med mitt arbete. Ibland vet jag inte hur jag skulle ha orkat med annars."

Sjuksköterska

Vi ber och tackar tillsammans

Tacka för:

- En mycket fin och välsignad konferens i Mullsjö, 16-19 augusti, som gav nya visioner för arbetet i Norden
- Förbättrad ekonomi i SKSF
- Kontakter/Samarbete med andra organisationer
- Kristna studentföreningar runtom i landet
- Medlemmar som stöttar SKSF:s arbete ekonomiskt, genom att sprida information, men framför allt genom bön
- Sjukhuskyrkan
- All kristen personal inom vård och omsorg som vill vara ljus och salt där man är

Bed för:

- Inga Sörig i uppgiften som Nordisk kontaktperson och bönekoordinator
- Beskydd och krafter för Erasmia Grim som under september månad ska resa till bl.a Egypten, Armenien och Costa Rica på HCF-konferenser
- Lennart och Linnea Karlsson som snart åker tillbaka till Sydafrika, om hälsa och Guds hjälp i arbetet med yrkesskolan för föräldralösa ungdomar
- Studentfrukosten i Linköping 3 november tillsammans med KLM och den kristna studentföreningen på Hälsohögskolan
- SKSF och KLM på Medicinska riksstämman 28-30 november
- Föreläsningen 13 oktober i Linköping
- Nya Salinekurser

B-POST

Begränsad Eftersändning

Vid definitiv eftersändning återsändes försändelsen med den nya adressen till:

Textorama

Box 427, 573 25 Tranås

Healthcare Sunday - Bön för vård och omsorg

Söndagen den 21 oktober uppmanar vi alla kyrkor och samfund att vara med och be för vården och omsorgen i Sverige.

Healthcare Sunday började i Storbritannien och uppmärksammas nu i många länder. 18 oktober har Lucas namnsdag. Lukas i Nya testamentet var ju läkare, och därför har man valt den söndag som är närmast 18 oktober.

I år har vi skickat ut information till olika kyrkor och samfund, tillsammans med Kristna Läkare och Medicinstudenter.

SKSF kommer även att ha en bönekedja den helgen fr.o.m. fredag 19 oktober kl 19:00 till måndag 22 oktober kl 07:00. Information och annat material hittar du på vår hemsida: www.kristenivarden.se Du som vill ställa upp i bönekedjan kan ringa vår ordförande Margréth Jansson på 072-2151992 eller vice ordförande Barbro Fritz på 0380-40246.

“Från mörker till ljus” - att vårda svårt psykiskt störda

Plats: Linköping

Dag: Lördag 13 oktober 2012

Tid: Kl 10 - 13

Lokal: Pingskyrkan, Kungsgatan 30

Föreläsare: Mats Karlsson, Sjuksköterska inom Rättspsykiatri

Fika

Välkommen!

Kostnad: 50 kr inkl fika för SKSF-medlem. 60 kr inkl fika för icke medlem.

Anmälan senast 7 okt till SKSF via e-post: kristenivarden@telia.com eller via kontaktformuläret på hemsidan, eller ring: 072-2151992

Vårsamling på Jära hembygdsgård

Den 14 maj var det så dags för en vårfest för SKSF-grupperna i Jönköpingsstrakten. Samlingen hölls i Jära hembygdsgård.

Vi var ca 25 personer som kom denna “regntunga” vårväll, och vi möttes av en uppvärmd hembygdsgård där brasan brann i den öppna spisen.

Vår ordförande Margreth hälsade oss välkomna till samlingen, som ju p.g.a. vädret fick hållas inomhus, men i en mysig miljö.

Gunvor Hector.

Gäst för kvällen var Gunvor Hector från Bottnaryd. Hon arbetar som undersköterska, med palliativ vård, på Ekhagens gästhem i Jönköping.

Palliativ kommer från latinets pallium “mantel”. Manteln symboliserar omsorgen om den döende människan, en helhetsvård.

På gästhemmet arbetar man med en helhetssyn på vården av de döende, där målet är att patienten ska få “leva tills han/hon dör”.

Grundläggande för vården är symtomlindring t.ex. av smärta och andra plågsamma symtom. Personalen jobbar också aktivt med att ge stöd till de närstående.

Den palliativa vården beaktar fysiska, psykiska, sociala och andliga/existentiella behov.

Gunvor gav oss glimtar från sitt arbete och vikten av att också se och lyssna in de anhöriga, för att kunna stötta dem.

Gunvor sa att hon känner att hon som kristen har en speciell uppgift att se de andliga/existentiella behoven, och att hon får vara använd och ledd av Gud där hon jobbar.

Efter föredraget var det dags för fika och under tiden såldes det lotter till förmån för SKSF, och många av oss fick ta del av olika vinster.

Samlingen avslutades med en kort andakt, och vi kände en tacksamhet till Gud, att vi får vara med och tjäna honom i våra arbeten med patienter och anhöriga.

Ingmarie Svensson
Sjuksköterska